

Çizgilerle Sevgili
Peygamberimizin Hayatı

ÇİZGİLERLE SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZİN HAYATI

Copyright © Işık Yayınları, 2007

Bu eserin tüm yayın hakları Işık Ltd. Şti.'ne aittir.

Eserde yer alan metin ve resimlerin Işık Ltd. Şti.'nin önceden yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

Editör

Eyüp ÖZDEMİR

Görsel Yönetmen

Engin ÇİFTÇİ

Düzenlemeler

Osman KAPLAN

Çizimler

İsmail ABAY

Sayfa Düzeni

İsmail ABAY

Kapak

İsmail ABAY

ISBN

978-9944-138-56-7

Yayın Numarası

299

Basım Yeri ve Yılı

Çağlayan Matbaası Sarnıç Yolu Üzeri No:7

Gazimur/ İZMİR

Tel: (0232) 252 20 96

Mart 2007

Genel Dağıtım

Gökkuşaklı Pazarlama ve Dağıtım

Merkez Mah. Soğuksu Cad. No: 31 Tek-Er İş Merkezi

Mahmutbey/İSTANBUL

Tel: (0212) 410 50 00 Faks: (0212) 444 85 96

Muştı Yayınları

Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5

34676 Üsküdar/İSTANBUL

Tel: (0216) 522 09 99 Faks: (0216) 328 35 89

www.mustu.com

izgilerle
Sevgili
PEYGAMBERİMİZİN
HAYATI

Yazarlar
Orhan SEZGIN
Ensar KARADENİZ

izen
İsmail ABAY

Abdulmuttalip, en çok sevdiği oğlu Abdullah'ın düğün yemeğinde çok mutluydu. Şimdiden doğacak torunun heyecanı başlamıştı.

Anne komşumuz Âmine Hanım'ın alnı ay gibi parlıyor.

Bu nur daha önceden Abdullah'ın alnındaydı. O nur, Âmine'ye geçmiş olmalı.

Ey Abdullah, canın neden sıkın?

Nasıl sıkın olmasın ki. Bebeğimin doğumuna dört ay kala yolculuğa çıkmak zor geliyor bana.

Ama ne yaparsın. Baban kime güvenip de bunca malı göndersin. Merak etme çocuğunun doğumuna kadar dönersin.

İnşallah.

Ya Abdulmuttalib!
Oğlun Abdullah seferde
hastalanmış. Şu an
Medine'de dayısının
yanındaymış.

Derhâl Haris'i
Medine'ye
gönderin!

Allah'ım,
kardeşime şifa
ver.

Kardeşimin vefat
haberini babama nasıl
söylerim? Babam bu
acıya nasıl dayanır?

Ne diyorsun sen?

Yüce Allah'ım!
Bana dayanma gücü
ver!

O, çok dürüst,
namuslu ve sözüne
güvenilen biriydi.

Bütün Mekke halkı
onu çok severdi.

Dört ay sonra doğacak
çocuğunu göremeden vefat etti.

Abdullah'ın vefatının
üzerinden bir ay geçti. Tek
tesellim doğacak çocuğum.
Ama o hiçbir zaman babasını
göremeyecek!

Ey Âminel! Bil ki sen, âlemlerin
en hayırlı insanına hamilesin. O
doğunca adını Muhammed
(Aleyhisselâm) koy.

Canlı-cansız bütün varlıkların beklediği büyük gün gelmişti. Efendiler Efendisinin dünyaya geleceği gündü bugün. 571 yılının Nisan ayının yirminci gününün sabahının erken saatleriydi. Âmine anemizin doğum sancıları başlamıştı. Melekler de bu kutlu doğumda Âmine annemizin yardımına koşmuşlardı.

Yüce Allah'ım! Bu ses de nedir?

Bu sırtımı ovan beyaz kuş... Bu içeriği dolduran ışık... Artık içimde hiçbir endişe kalmadı.

Bu tatlı şerbet de içimi rahatlattı. Artık hiç sancım kalmadı.

Müjde ey Âmine! Nurtopu gibi bir oğlun oldu!

Sanki evin duvarları yok.Yüce Allah'ım! Bütün dünya gözüküyor. Kısra'nın sarayı bile...

Fatıma Hatun, Nur
Çocuğumu ben de
görmek istiyorum.

O secdeye kapanmış,
işaret pamağı havada
bekliyor. O'nu kundaklayıp
şimdi vereceğim.

**Ey Fatıma!
Melekler olarak biz
O'nu kundağa sardık
ve temizledik!**

**Muhammed doğdu!
O'nu alın ve doğudan
batıya her yeri gezdirin.
Kainat O'nu görsün!**

Bir melek kundağa sarılı olan
Sevgili Peygamberimizi alıp
gözden kayboldu ve bir süre
sonra geri döndü.

Evin içerisine nur doldu.
Bu güzel kokuları sen de
hissedebiliyor musun
ey Fatıma Hatun.

Elbette duyuyorum ya
Âmine! Bu olaylarda büyük
hikmetler var. Hem yıldızlara
baksana. Sanki yere degecek!

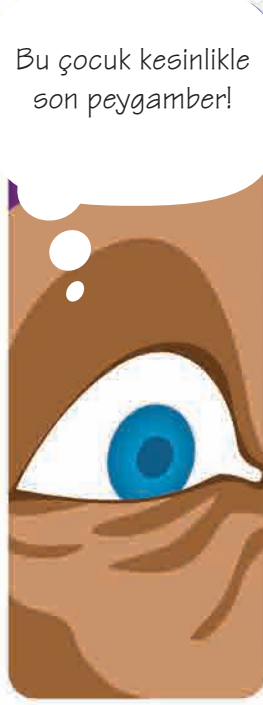

Bu gece doğan
çocuğu gösterin
bana!

Aman Allah'ım!
Sırtındaki bu işaret
peygamberlik
mührü!

Bu çocuk kesinlikle
son peygamber!

Kureyşlilere öyle bir
devlet gelecek ki, haberi
doğudan batıya, her yere
ulaşacak. Peygamberlik artık
İsrailoğulları'ndan gitti, gitti.

Nerede benim
Torunum. Torunumu
gösterin bana!

Torunumu hemen
Kâbe'ye götürmeliyim.

Şükürler olsun
Allah'ım, Şükürler
olsun!

Ey Abdulmuttalib!
Rüyamda melekler
bana O'nun ismini
"Muhammed" koymamı
söyledi.

Peki, ey Âmine,
öyleyse adı
"Muhammed" olsun!

**Ey ahâli! Duyduk. duymadık demeyin!
Dün gece Kisra sarayının burçları yıkılmış.**

Bu nasıl olur? Sarayın on
dört burcu birden yıkılmış!

Dün gece bir tuhaflik
vardı zaten. Yıldızlar
neredeyse yere kadar
alçalmışlardı.

Ey din adamları!
Burçların yıkılmasına
bir açıklama getirin
bakalım.

**Kralı m.
Kralı m!**

Söyle
bakalım!

Kralım!
Yüzyıllardır
yanan kutsal
meşalelerimiz
dün gece
sönmüş!

KAHRETSİN!

ÇAT

Söyle bakalım
başkadı, ne anlama
geliyor bütün bunlar!

Geçenlerde çok ilginç
bir rüya gördüm. Yakın
zamanda Arap ülkesinde
çok önemli işler olacağa
benziyor.

Efendim, bu
sırrı çözsse çözsse
Şam'da yaşayan
Satih adındaki
kemikleri olmayan
kâhin çözer.

Ne duruyorsun?
Çabuk getir onu
bana!

Ey Satih, nedir
bütün bu olanlar?
Anlat, bana!

Gökten vahiy inmeye
başlayacak ve peygamberlerin
sonuncusu gelecek. Kisra da
şu andan itibaren on dördüncü
başkanından sonra tarihten
silinecek.

Gerçekten de bu
olaydan sonra tam
atmış yedi yıl geçti.
On dördüncü Kisra
devletin başınday-
ken Satih'in verdiği
haberler aynen çıktı.
Kisra devleti yıkıldı.

O günlerde Mekke'de bebekleri
sütanneye verme geleneği vardı.

Beni Bekir kadınlarından
kalabalık bir grup, sütannelik
yapacak çocuk aramak için
Mekke'ye gelmiş.

Evet onlar her sene gelirler. Mekke'deki
sıkıcı ve boğucu hava, çocukların sağlıklı büyümesini
engelliyor. Oysa yaylada hava temiz, sular daha tatlı.
Hem yaylalarda yetişen çocuklar daha iyi Arapça
konuşuyorlar. İyi ki dışarıdan sütanneler geliyor. Para veya
hediye karşılığında çocuklarımıza baktırıyoruz. Hem bu
sütanneler çocuklara güzel ahlâk kazandırıyor.

Çok geç kaldık.
Bu yaşlı eşek de hiç
yürüyemiyor.

Umarım
bakabileceğimiz bir
çocuk kalmıştır.

Bütün bebekleri
sütannelere vermişler.
Yalnız başıma eve
dönmek istemiyorum.

Selâm ey kadın! Ben
Abdulmuttalib'im, sen
kimlerdensin?

Adın ne?

Beni Bekir
kadınlarındanım.

Halime

Beni Bekir'de çocuklara
çok iyi bakılır. Onlara güzel
ahlâk öğretilir. Ey Halime
sana bir teklifim olacak!

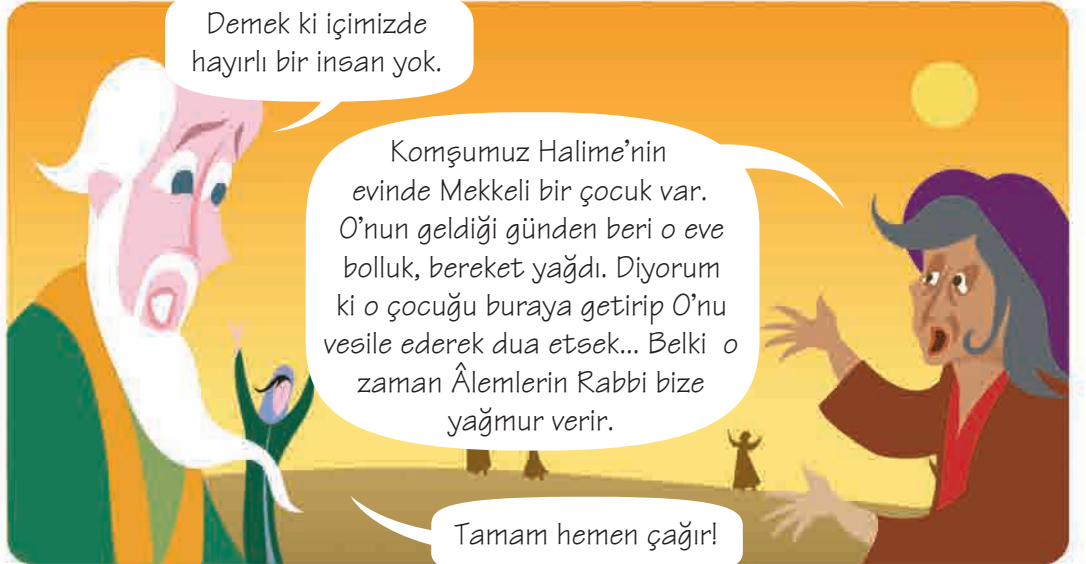
...

İKİ GÜN SONRA MEKKE

Muhammed'ime çok iyi bakmışsın. Sana çok teşekkür ederim.

O'nun ayrılığına nasıl dayanabilirim. Ya Mekke'nin bu havasında hasta olursa! Hem de Mekke'de salgın hastalık da var.

Ey Âmine, Mekke'deki salgın hastalıktan çok endişe ediyorum.

Evet, haklısın. Ama ne yapabiliriz?

Mekke'deki salgın sona erene kadar Nur Çocuk bende kalsın.

O'ndan ayrılmak bana ölüm gibi geliyor ama sağlığı konusunda ben de endişe ediyorum... Hasretine katlanmaktan başka çarem kalmadı.

Halime Muhammed'e ne kadar bağlandı böyle. O'nun emanet olduğunu unuttu sanki.

Abdullah, kardeşine dikkat et. Aman O'na bir şey olmasın.

Tamam anneciğim.

O'nu tekrar eskisi gibi sevebiliyorum ya, Allah'tan daha ne isterim.

ALLAH'IM!
ALLAH'IM!
YARDIM ET ALLAHIM!

Haris. Çabuk koş da yetişelim. Ne yaptılar yavruma?

İşte şurada yatıyor!

Yavrum
Muhammed'im
iyi misin?

Merak etmeyin.
Ben çok iyiyim.

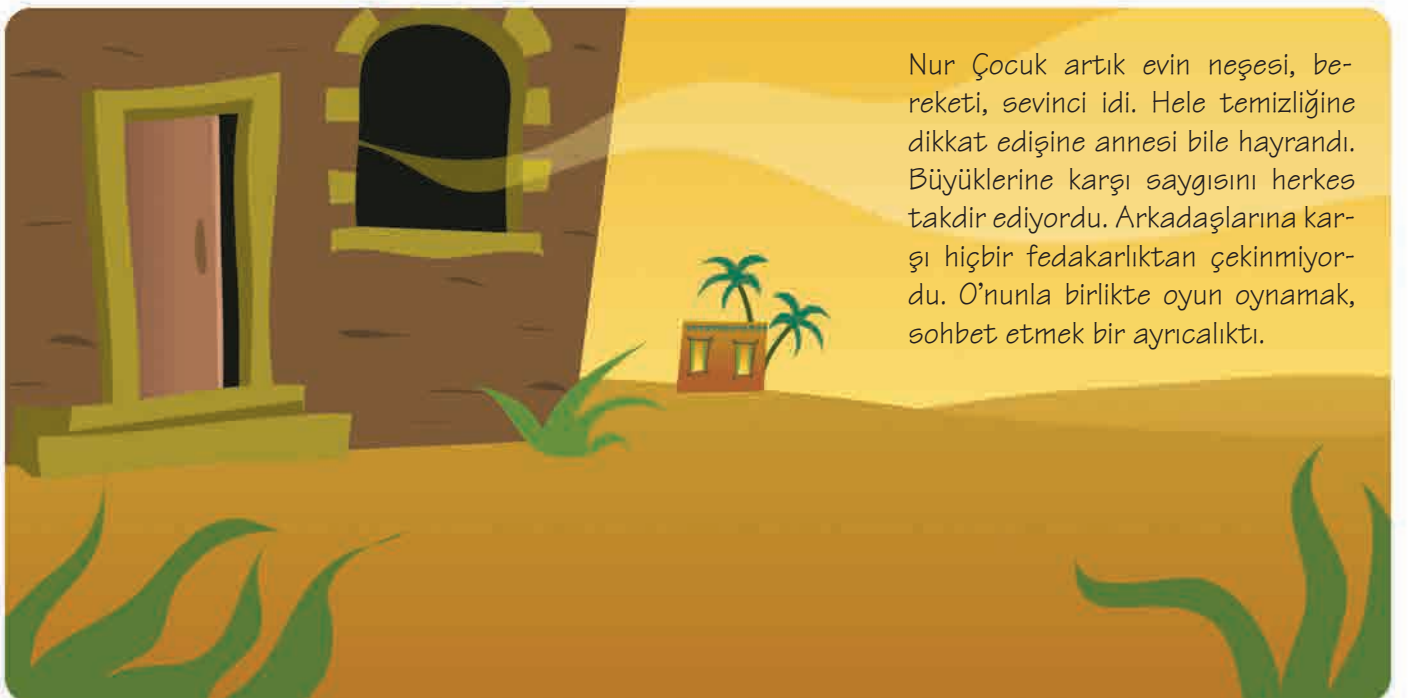
Yavrucuğum sana ne oldu?
hadi anlat bize.

Yanıma beyaz elbiseli
iki kişi geldi. Birinin elinde
içinde kar olan bir tas vardı.
Sonra beni yere yatırıp göğsümü
yardılar. Ondan sonra kalbimi
çıkartıp yardılar. Onun içinden
siyah bir kan pıhtısı çıkararak
attılar. Sonra da göğsümü ve
kalbimi o karla temizleyip,
kapattılar.

Bu olayla Peygam-
ber Efendimizin kal-
bi, ileride kendisine
gönderilecek olan
vahiylerle hazırlan-
mış oluyordu.

Ey Haris! Muhammed'in başına
bir iş gelmeden ailesine geri
vermeliyiz.

Haklısın. O'nunla ilgili
hep ilginç şeyler oluyor. Bunlar
alışılmış şeyler değil. Ben de senin
fikrine katılıyorum. Bir an önce
O'nu Mekke'ye götürelim.

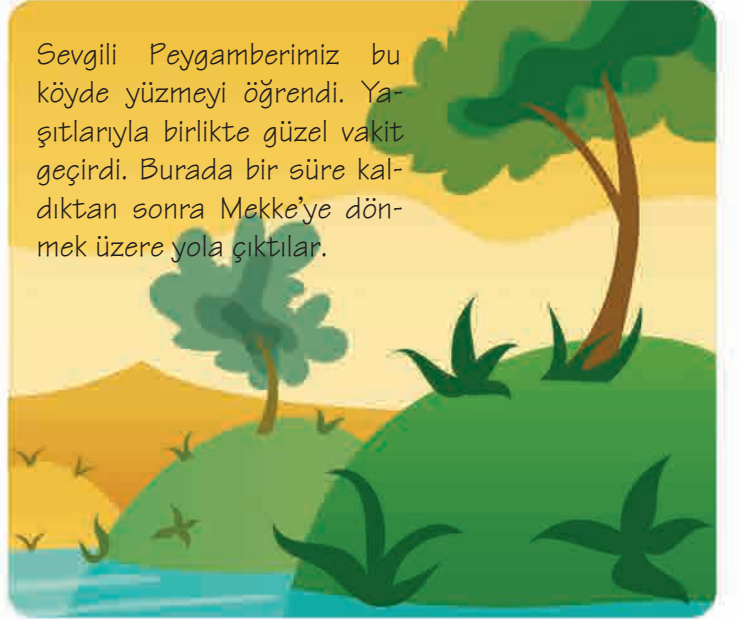
Peygamber Efendimiz altı yaşına gelmişti. Âmine annemiz, kocası Abdullah'ın kabrini ziyaret etmek istedi. Abdullah'ın kabri Medine'de dayılarının köyündeydi. Bu düşünceyle yanına hizmetçisi Ümmü Eymen ve Nur Muhammamed'i alarak yola çıktılar. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Medine'ye vardılar.

Abdullah'ın kabrinin başında Âmine annemiz uzun uzun ağladı. O anda Peygamberimiz de ilk defa yetimliğini hissederek ağlıyordu. Bu gözyaşları Abdullah'ın kabrini ıslattı.

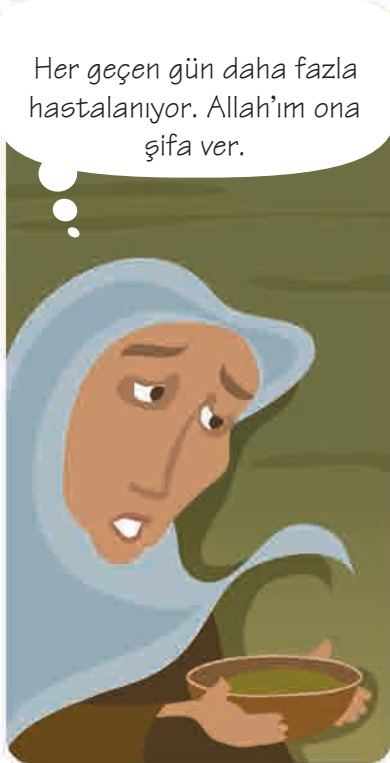
Sevgili Peygamberimiz bu köyde yüzmeyi öğrendi. Yaşlılarıyla birlikte güzel vakit geçirdi. Burada bir süre kaldıktan sonra Mekke'ye dönmek üzere yola çıktılar.

Ey Âmine, sen çok hastasın. Bu şekilde yola devam edemeyiz. Sen iyileşene kadar burada dinlenelim.

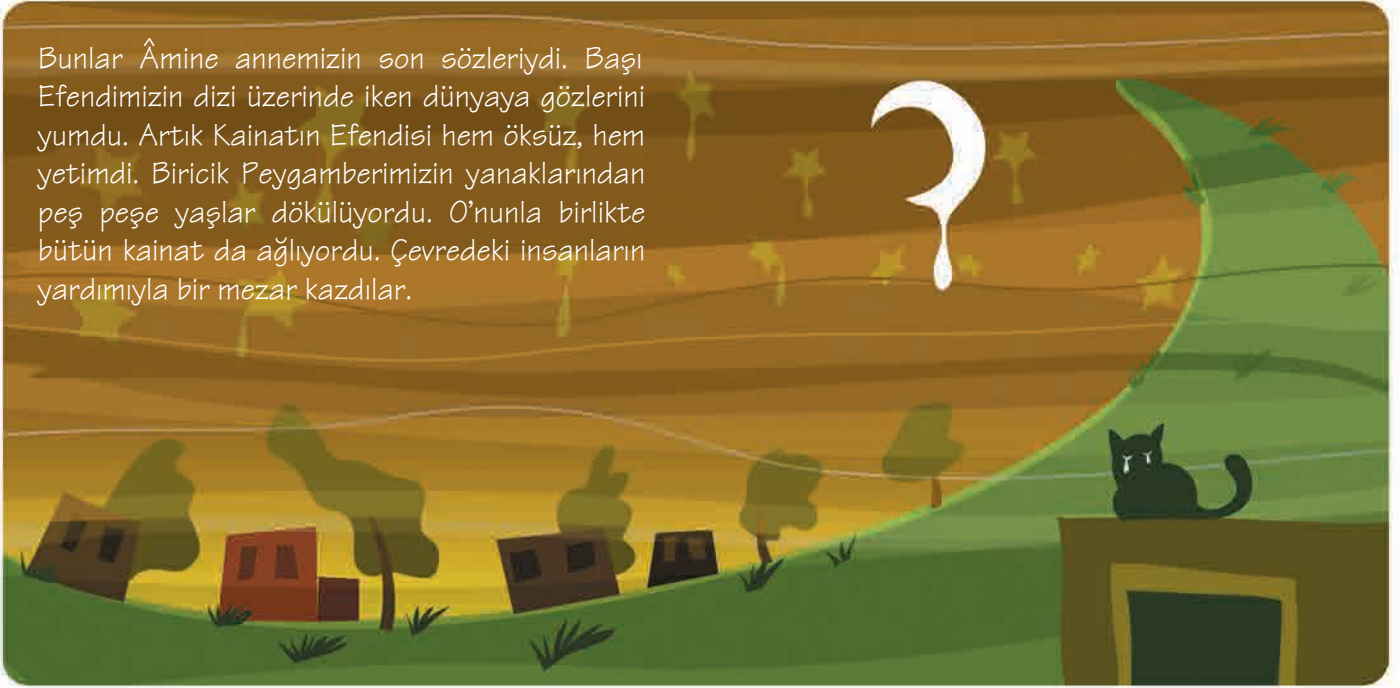
Her geçen gün daha fazla hastalanıyor. Allah'ım ona şifa ver.

Nasılsın anneciğim?

Nur Çocuğum, sen hiç endişelenme.

Sen çok cömert
bir insansın, Ey
Abdulmuttalib.

O, Mekke'nin en
şerefli insanlarından
biri. Fakirleri doyurmayı
sever.

Çok haklısın. Hem
şimdiye kadar faiz
verdiğini veya aldığını
duyan olmadı.

Ey Abdulmuttalib. Bu
Çocuğu neden her toplantıya
getiriyorsun? Hatta birçok şeyi
O'na danışyorsun.

Mekke'de O'ndan daha ağırbaşlı
ve akıllı bir çocuk var mı?

Yemen tarafında bir valiyi
tebrik için buradan ayrılmam
gerekıyor. Canım Torunum, senden
ilk kez ayrı kalacağım.

Demek Mekke'den
geldiniz. Akşam
yemeğinde sizinle sohbet
etmek istiyorum.

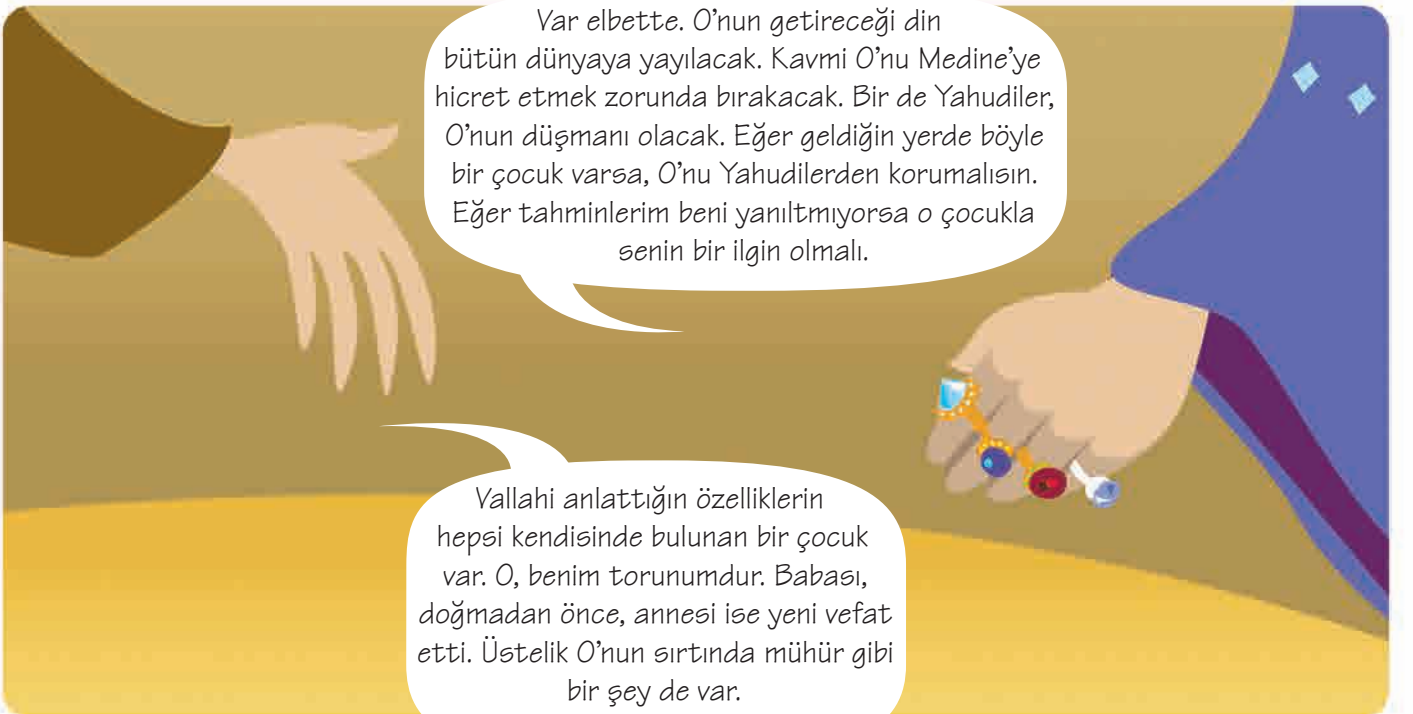
Kutsal kitaplarda okuduğuma göre son peygamber sizin oralardan çıkacak. Bu günlerde O'nun gelmiş olma ihtimali var.

Kitaplarınızda O'nunla ilgili ne gibi işaretler var?

Dur, anlatayım. O, doğmadan önce babası vefat edecek. Çocukluğu döneminde de annesi vefat edecek. Böylece O, dedesiyle beraber yaşamaya başlayacak. Dedesi de vefat edince amcası O'nu himayesine alacak. Ayrıca sırtında peygamberlik mührü olacak.

Bunların hepsi kutsal kitaplarınızda var, öyle mi?

Var elbette. O'nun getireceği din bütün dünyaya yayılacak. Kavmi O'nu Medine'ye hicret etmek zorunda bırakacak. Bir de Yahudiler, O'nun düşmanı olacak. Eğer geldiğin yerde böyle bir çocuk varsa, O'nu Yahudilerden korumalısın. Eğer tahminlerim beni yanıltmıyorsa o çocukla senin bir ilgin olmalı.

Vallahi anlattığın özelliklerin hepsi kendisinde bulunan bir çocuk var. O, benim torunumdur. Babası, doğmadan önce, annesi ise yeni vefat etti. Üstelik O'nun sırtında mühür gibi bir şey de var.

Bak, Mekke'nin reisi. Bu habere çok sevindim. O çocuğa çok iyi bak ve O'nu Yahudilerden koru. O, ileride çok büyük işler yapacak.

Aman Allah'ım, Bu ne büyük lûtüf böyle. Hemen Mekke'ye dönmeliyim.

Muhammed'im! Nur Torunum. Seni çok özledim.

Dedeciğim!
Dedeciğim.

Geçmiş olsun
ey Abdulmuttalib!
Hastalandığını
duydum.

Evet, çok hastayım. Ama tek düşüncem Torunumun sahipsiz kalması. Bana çabuk oğullarımı çağırın!

Beni iyi dinleyin! Ey Ebu Talib!
Ben ölünce Muhammed'i sen yanına alacaksın. O'nu kendi çocuklarından asla ayırmayacaksın. O'na yetimliğini hissettirmeyeceksin.

İyi öyleyse, artık
gönlüm rahat.

Elbette babacığım. Sen şimdi böyle ölecekmişsin gibi konuşma. Muhammed'i ben elbette en güzel şekilde himaye ederim.

Mekke, en sevilen liderini kaybetti.

Seni çok özleyeceğiz, babacığım.

Ey sevgili dedeciğim. Beni kimlere bırakıp da gittin.

Üzülme Ey Muhammed. Sil gözyaşlarını. Artık sana ben bakacağım.

Muhammed nerede? O'nu hemen çağırın, gelsin. O gelmeden de kimse yemeğe başlamasın!

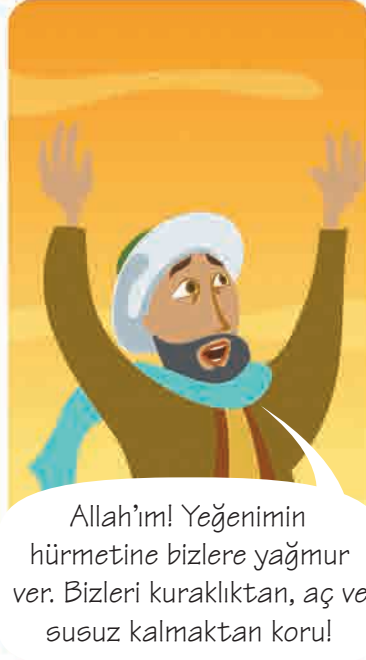
Neden, ya Ebu Talib?

Muhammed bizimle kalmaya başladıktan sonra soframız bereketlendi. Artık kimse sofradan aç kalkmıyor.

EY EBU TALİP!
EY EBU TALİP!
EY EBU TALİP!

Ya Ebu Talib. Muhammed bütçemize katkıda bulunmak için koyunlarımızı gütmek istiyor.

Ama O henüz on yaşında ve babamın bize emaneti.

Ama Muhammed çok üzüliyor.

O'nun üzülmesine dayanamam. Peki, gütsün o zaman.

Muhammed gibi başka çocuk yok şu Mekke'de. Ne kadar ağırbaşlı bir çocuk. Arkadaşları oyun, oyuncak peşindeyken O, sürekli etrafı inceliyor. Devamlı düşünce hâlinde...

Ey Fatıma, geçim sıkıntımız her geçen gün artıyor. Şam'a gidecek ticaret kervanına katılırsam kazanacağım parayla bir miktar rahatlarız. Ama bu yeğenimden ilk ayrılığım olacak.

Ey amcal. Beni burada kime bırakıyorsun? Hâlbuki benim ne annem var, ne de babam.

Peki, Muhammed'im. Sen de benimle geliyorsun. Artık ağlama olur mu?

Nihayet kervan Şam yakınlarındaki Busra denen yere varmıştı. Efendimizin içersinde bulunduğ u kervanı Bahira adında Hristiyan bilge bir rahip uzaktan izliyordu.

Bu kafilende bazı gariplikler var. Hem ş u bulut sürekli bu kafilayı takip ediyor. Bu iş te bir sır var! Mutlaka öğrenmeliyim.

Hoş geldiniz ey misafirler. Ben rahip Bahira'yım. Yorgunsunuzdur, sizi ağırlamak isterim.

Hoş bulduk.

Ey Bahira. Bu ziyafetin sebebi nedir? Biz buradan sürekli geçerdik ama böyle bir ziyafet görmezdik.

Hayır, hiçbir sebebi yok. Sizler benim misafirimsiniz. Misafirlerime ikramda bulunmak istedim.

Bu çocuk!

Bu bakışlar!

Aman Allah'ım!

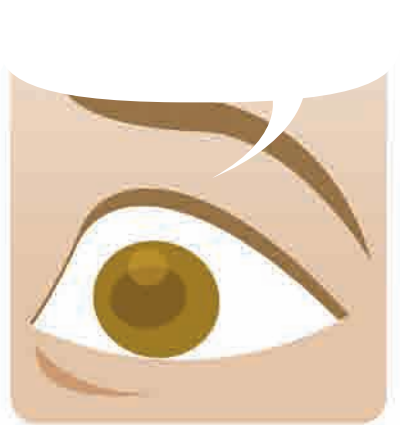
Oturması, kalkması...

Bu, "O" olabilir mi?

Yemek yemesi ...

Mutlaka "O" olmalı.

Peki, babasına ne oldu?

O, çocuğu doğmadan önce vefat etti.

Doğru söyledin. Bu çocuk ileride son peygamber olarak ortaya çıkacaktır. Sen şimdi geldiğin yere geri dön. Eğer benim fark ettiğim şeyleri Yahudiler de fark ederlerse O'na zarar verebilirler.

Bunları sen nereden biliyorsun?

Bizim kitaplarımızda O'nun özellikleri aynen yazılı. Sırtındaki peygamberlik mührünü ben gözlerimle gördüm. Bir de yol boyunca bir bulutun sizi gölgelediğini izledim. O bulut siz buraya gelince kervanın bulunduğu yeri gölgelemeye devam ediyordu.

Şu bulut olmalı.

Bence mallarınızı burada satıp Mekke'ye geri dönün.

Güle güle ey Son Peygamber! Keşke senin peygamberliğini ilan ettiğin zamana yetişebilsem!

Peygamber Efendimizin yirmi beş yaşına geldiği yıllardı.

Ey Mekkeli. Ben buranın yabancıyım. Güvenebileceğim bir insan var mı? burada?

Bizim en güvenilenimiz Muhammed'dir. O, şu ilerde oturuyor. O, doğru sözlü, dürüst ve herkese yardım eden biridir.

Ey Ebu Talib! Mekke'nin en asil ve zengin kadını olan Hatice'nin sana bir teklifi var.

Kervanın başında Şam'a gidecek güvenilir bir insan arıyor.

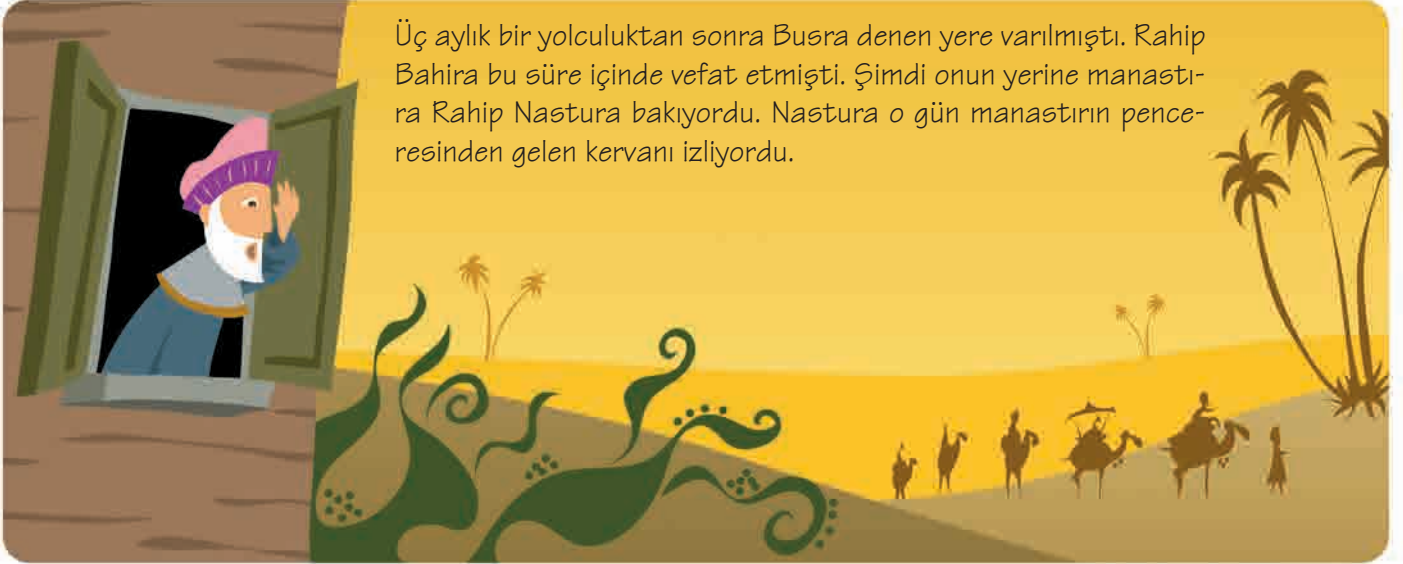
Mekke'de yeğenin Muhammed'den daha güvenilir bir insan yok. Hatice'nin teklifini kabul eder mi acaba?

Efendim, Muhammed teklifinizi kabul etti.

Artık mallarıma zarar gelmeyeceğine zerre kadar şüphem kalmadı.

Ey Meysere! Kervanla birlikte sen de Şam'a gideceksin. Muhammed'in sözünden asla çıkma. Ne derse derhâl yerine getir. O'nunla ilgili ne gözlersen dönünce bana anlatacağsın.

Başüstüne efendim!

Üç aylık bir yolculuktan sonra Busra denen yere varılmıştı. Rahip Bahira bu süre içinde vefat etmişti. Şimdi onun yerine manastıra Rahip Nastura bakıyordu. Nastura o gün manastırın penceresinden gelen kervanı izliyordu.

Hey Meysere
sen misin?
Hoş geldin!

Şu zeytin ağacının
altında oturan zat
kimdir?

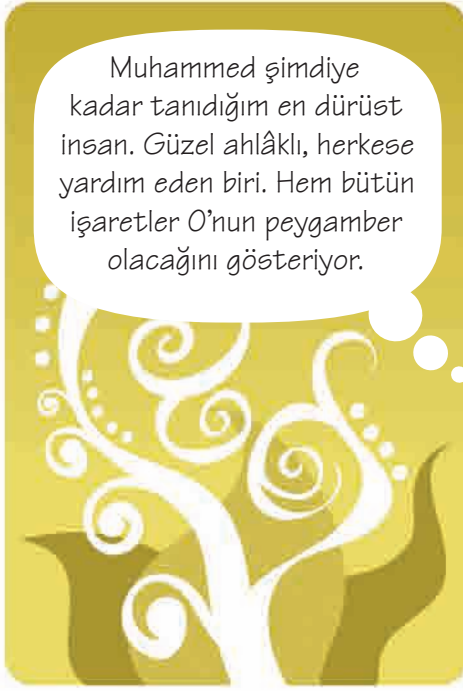
O, Mekke halkından,
Kureyş'ten biridir.

O ağacın altında
bu zamana kadar
peygamberlerden
başkası oturmamıştır.
O'nun gözünde hafif bir
kızamık var mı?

Evet, var.

Muhammed şimdiye kadar tanıdığım en dürüst insan. Güzel ahlâklı, herkese yardım eden biri. Hem bütün işaretler O'nun peygamber olacağını gösteriyor.

Ey Nefise Muhammed'le evlenmek istiyorum. Acaba O, bu teklifimi kabul eder mi?

Sen o işi bana bırak.

Ey Muhammed! Sen neden evlenmiyorsun?

Eğer para temin edilse ve sana zengin, güzel ve de şerefli biri teklif edilse kabul eder misin?

Huveylid'in kızı Hatice.

Elimde evlenecek kadar para yok.

Kimdir bu?

Ama bu nasıl olabilir?

Orasını bana bırak.

Öyleyse ben de senin dediğini yaparım.

Dul ve zengin bir kadın olan Hazreti Hatice'ye o zamana kadar birçok kişi evlenme teklif etmiş ama o hiçbirini kabul etmemişti. Nefise'nin müjdesi onu çok mutlu etti.

Ya Muhammed! Hatice "Sen benim akrabam ve doğru sözlü, güzel huylu biri olduğun için seninle evlenmeyi arzu ettim." diye haber gönderdi.

Muhammed ileride bir peygamber olarak görevlendirilecek. O'na eş olmak, O'nun davasına yardım etmek ve O'nu hep desteklemek benim için şereflerin en büyüğü olacak.

Ey Amcam. Hatice ile evlenmeme ne dersin?

Hatice cömert, iyi ahlâk sahibi, herkese yardım eden hayırlı bir kadın. Onunla evlenmen çok isabetli olacaktır.

Efendimiz ile Hazreti Hatice kısa süre sonra evlendiler. Evlendiğinde Sevgili Peygamberimiz yirmi beş, Hazreti Hatice ise kırk yaşında idi.

Hazreti Hatice yaşça Peygamberimizden büyüktü ama O'nu hiç üzmedi. O, Efendimizi çok sevmiştir. Efendimizin de Hazreti Hatice'ye sevgisi tamdı. Peygamberimizin sekiz çocuğundan yedisi bu kutlu evlilikten olacaktı.

Yıllar cabuk, ilerliyordu. Efendimizin amcası Ebu Talib'in fakirliği ise artarak devam ediyordu. Amcasını çok seven Peygamber Efendimiz onlara her zaman yardımda bulunuyordu. Ebu Talib yardımsever yeğeninin yardımlarından çok mutluydu.

Ey Abbas amca. Kardeşin Ebu Talib'in geçim sıkıntısı çektiğini biliyorsun. Senin ve benim durumum ondan çok iyi. Gel biz seninle onun çocuklarından bazılarını yanımıza alalım. Ne dersin?

İyi olur ya Muhammed! Ben de senin dediğine uyarım.

Ey kardeşim. Muhammed'le ben sana yardımcı olmak istiyoruz.

Benim için ne yapabilirsiniz ki? Yeğenim Muhammed yeterince yardımcı oluyor.

Çocuklarından bazılarının bakımını üstlenmek senin yükünü daha da hafifletir.

Ali'yi yeğenim Muhammed, Cafer'i de kardeşim Hamza aldı. Yüküm hafifledi. Artık diğer çocuklarıma daha iyi bakabileceğim.

O zamanlar Mekke’de Efendimizi rahatsız eden birçok haksızlık oluyordu. Ahlâksızlık artmıştı. İçki, kumar ve faiz sıradan şeyler olmuştu. Toplumda kadınların hiçbir değeri yoktu. Pazarda bir mal gibi parayla alınıp satılıyorlardı. Kız çocukları çok hor görülüyor, hatta canlı canlı toprağa gömülüyordu.

HAHAHA HA HA HA!

AAAAHH!

ANNEEE

İnsanlar hür, köle, asil gibi sınıflara ayrılmıştı. Herkesin hakkı yeniyordu. Çok basit şeylerden bile savaşlar çıkıyor, birçok insan ölüyordu. Yalan konuşmayan insan sayısı çok azdı. Kendi elleriyle yaptıkları putları yaratıcı olarak kabul ediyorlardı.

HAHAHA HA HA HA!

AAAAHH!

AAAAHH!

Bütün bu olanlar Sevgili Peygamberimizi çok üzüyordu. Sürekli insanları bu rezilliklerden kurtarma adına çözümler düşünüyordu. Bir süre sonra Efendimiz nereden geldiğini bilmediği sesler durmaya başladı. Ses “Ya Muhammed” diyordu. Bazen de kendisine, parlayıp duran ışıklar görünüyordu. Bu durum bir yıl kadar devam etti. Efendimiz bu zamanlarda otuz dokuz yaşındaydı.

YA MUHAMMED!
YA MUHAMMED!

Sevgili Peygamberimizin yaşı kırka yaklaşmıştı. Işık ve ses olaylarından sonra bu sefer de sık sık rüya görmeye başladı. Gece, uyku ile uyanıklık arası bir hâldeyken gündüz olacak işler kendisine gösteriliyordu.

Bu rüyalar altı ay kadar sürdü. Efendiler Efendisi, bir yandan yaşadığı bu olağanüstü hâllerin sırrını çözmeye çalışıyordu. Bir yandan da sürekli evrenin Yüce Yaratıcısını ve insanların dünyaya gönderiliş gayesini düşünüyordu. Bütün bunları sakince düşünmek için toplumdan uzaklaşıp yalnız kalmayı tercih ediyordu.

Peygamber Efendimiz her Ramazan ayını Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'nda geçiriyordu. Burada Yüce Allah'ı düşünüyor, Hazreti İbrahim'in getirdiği dine göre ibadet ediyordu.

Kırk yaşına girdiği Ramazan ayında yine Hira'ya gitti. Hira, Mekke'ye yaya olarak iki saatlik mesafedeydi.

Bir kişinin başını eğmeden girebileceği büyüklükteki mağaradan Kâbe görünüyordu. Gündüzleri Hatice validemiz kendisini ziyaret ediyor, O'na yiyecek bir şeyler getiriyor, hatırını soruyordu. Ramazan ayının on yedinci günü sabahın seher vaktiydi. Günlerden pazartesiydi. Âdeta her yer Kainatın Sultanına söylenecek şeyleri beklemekteydi.

Yahiy meleği Cebrail insan sûretinde mağaraya geldi ve Efendimize selâm verdi. Her taraf nurla ve misk gibi kokularla doldu. Efendimize sıkıca sarıldı ve Kur'an'ın ilk ayetini söyledi.

OKU

Peygamber Efendimiz çok heyecanlanmıştı. Korku içinde cevap verdi.

BEN
OKUMA BİLMEMİ!

OKU

Cebrail tebessüm ederek O'nu sıkıca sardı ve ilk sözünü tekrar etti.

OKU

SÖYLE,
NE OKUYAYIM?

OKU!

SENİ YARATAN RABBİNİN ADIYLA OKU! Hİ O.
İNSANI PIHTILAŞMIŞ BİR KANDAN YARATTI.

OKU!

SENİN RABBİN HALEMLE YAZMAYI ÖĞRETEN. İNSANA
BİLMEDİĞİNİ BİLDİREN. BOL İHSAN VE KEREM SAHİBİDİR.

Peygamber Efendimiz büyük bir heyecanla bu ayetleri tekrar etti. Sonra Cebrail birden kayboluverdi.

Sevgili Peygamberimizin kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Mağaradan çıkarak evine doğru koşmaya başladı. Yolda gördüğü dağ, taş, canlı cansız her şey O'na selâm veriyordu.

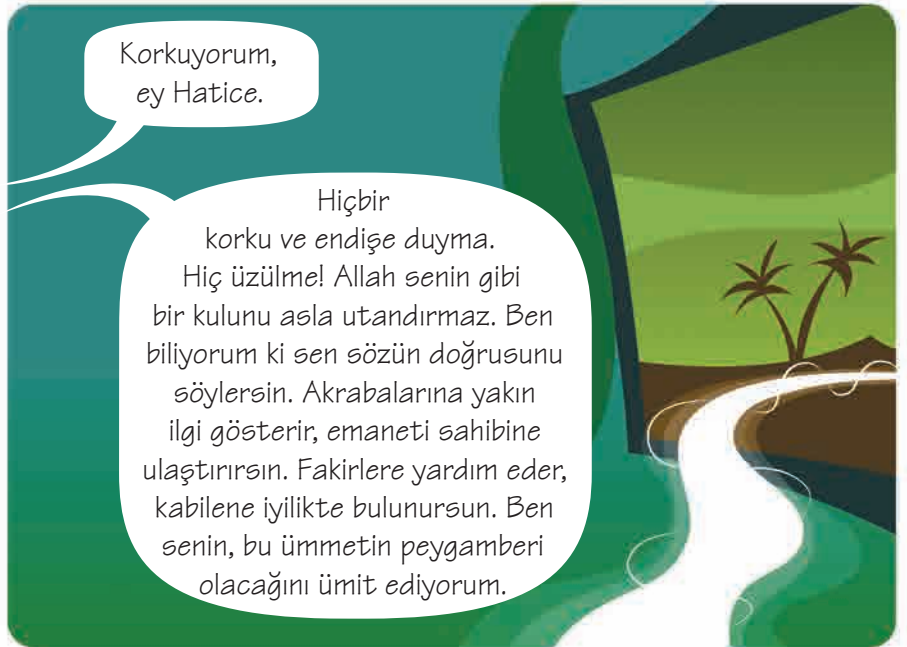

Efendimiz nihayet eve gelmişti. Hazreti Hatice Peygamberimizi yatağına yatırdı.

Korkuyorum, ey Hatice.

Hiçbir korku ve endişe duyma. Hiç üzülme! Allah senin gibi bir kulunu asla utandırmaz. Ben biliyorum ki sen sözün doğrusunu söylersin. Akrabalarına yakın ilgi gösterir, emaneti sahibine ulaştırırsın. Fakirlere yardım eder, kabilene iyilikte bulunursun. Ben senin, bu ümmetin peygamberi olacağını ümit ediyorum.

Efendimiz ve Hazreti Hatice daha sonra yaşanan bu şeylerin ne anlama geldiğini birilerine sormaya karar verdiler. Bu düşünceyle, Hazreti Hatice'nin akrabası olan Varaka'ya gittiler. Çünkü Varaka o dönemin din âlimlerinden sayılırdı. Tevrat ve incili okumuş bilgili biriydi. Gözleri görmeyen biri olan Varaka oldukça yaşlıydı.

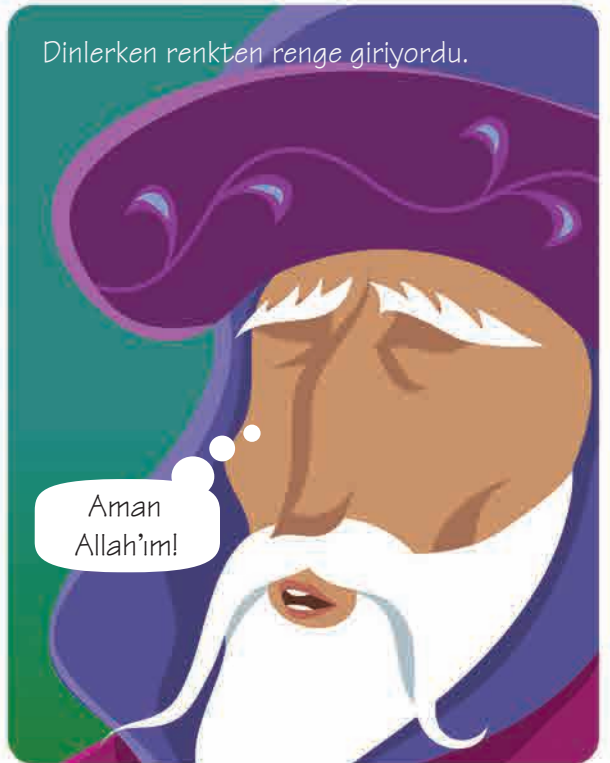

Efendiler Efendisini sonuna kadar dinledi.

Dinlerken renkten renge giriyordu.

Aman Allah'ım!

Bu senin gördüğün, Allah'ın Musa peygambere gönderdiği melektir. O melek vahiy getiren melektir, Cebrail'dir. Sen de bu ümmetin peygamberisin. Ah keşke ben de halkı bu yeni dine çağırdığın günlerde genç olsaydım. Sana bütün gücümle yardım etseydim!

İlk vahiyden kırk gün sonra Kâinatın Efendisi gökten bir ses işitti. Mübarek başını kaldırıp gökyüzüne baktı.

Peygamber Efendimiz, orada bir kürsüye oturmuş olan Cebrail'i gördü. Ürpererek yere çöktü. Çok heyecanlanmıştı.

Derhâl eve geldi. Yatağına uzandı.

**EY ÖRTÜSÜNE BÜRÜNEN PEYGAMBER!
HALK DA İNSANLARI UYAR!
RABBİNİN BÜYÜKLÜĞÜNDEN BAHSET.
ELBİSELERİNİ TEMİZ TUT.
PİTLARA TAPMAMAKTA DEVAM ET.**

Beni örtünüz!

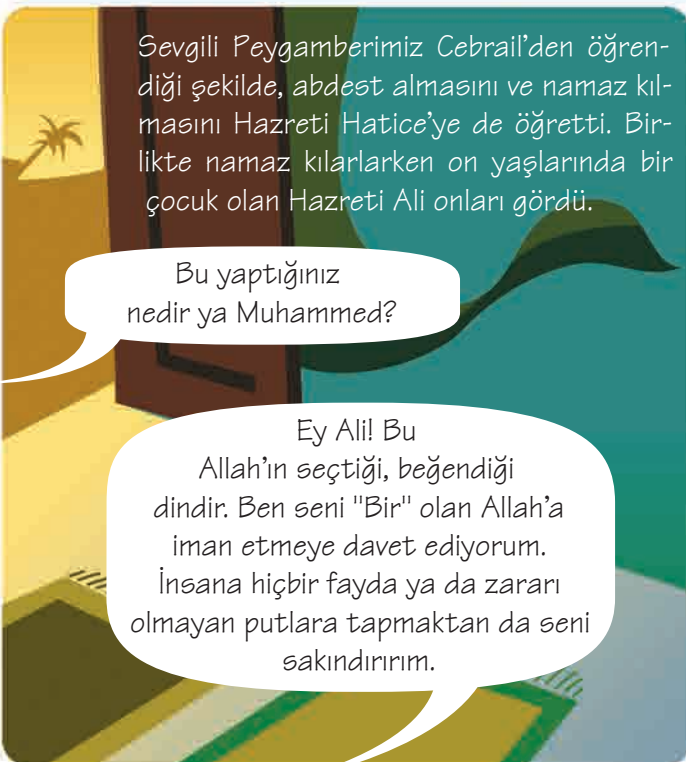

Kâinatın Efendisi son gelen ayetle birlikte dünyadaki bütün insanları uyarmakla görevlendirilmişti. Yüce Allah insanlar için din olarak İslâm'ı seçmişti. Bu dini anlatıcı olarak da Peygamber Efendimizi seçmişti. Bu din herkese ulaştırılmalıydı. Allah'tan aldığı emirleri ilk olarak eşine anlattı ve peygamberliğine iman etmesini istedi. Hazreti Hatice hiç tereddüt göstermeden iman etti. Böylece Efendimize ilk inanan insan olma şerefi Hazreti Hatice'nin oldu.

Sevgili Peygamberimizin Hira'dan dönüşlerinin birinde karşısına Cebrail Aleyhisselâm çıktı. Ayağının topuğuyla yere vurdu. Yerden su çıktı. Cebrail bu su ile abdest aldı. Sonra da Efendimize abdest aldirdi. Ardından Efendimizle birlikte iki rekât namaz kıldılar. Hazreti Cebrail sonra da Efendimize seslendi.

Ey Muhammed! Bundan sonra abdesti benim öğrettiğim gibi al. Namazı da benim öğrettiğim gibi kıl.

Sevgili Peygamberimiz Cebrail'den öğrendiği şekilde, abdest almasını ve namaz kılmasını Hazreti Hatice'ye de öğretti. Birlikte namaz kılarlarken on yaşlarında bir çocuk olan Hazreti Ali onları gördü.

Bu yaptığınız nedir ya Muhammed?

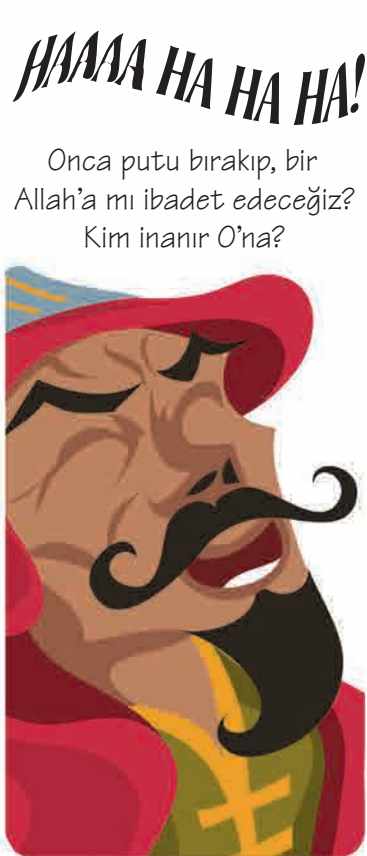
Ey Ali! Bu Allah'ın seçtiği, beğendiği dindir. Ben seni "Bir" olan Allah'a iman etmeye davet ediyorum. İnsana hiçbir fayda ya da zararı olmayan putlara tapmaktan da seni sakındırırım.

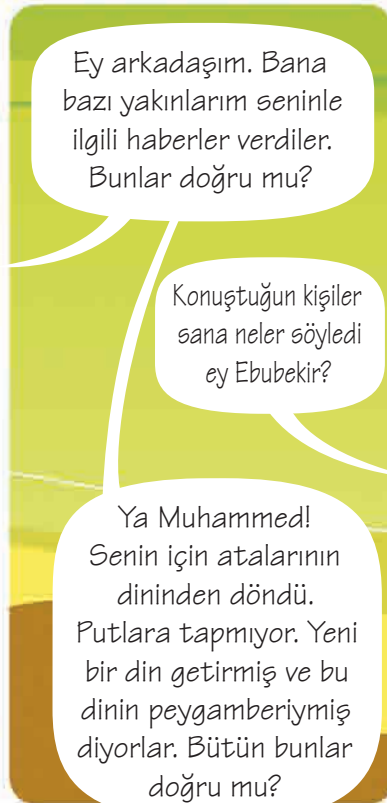
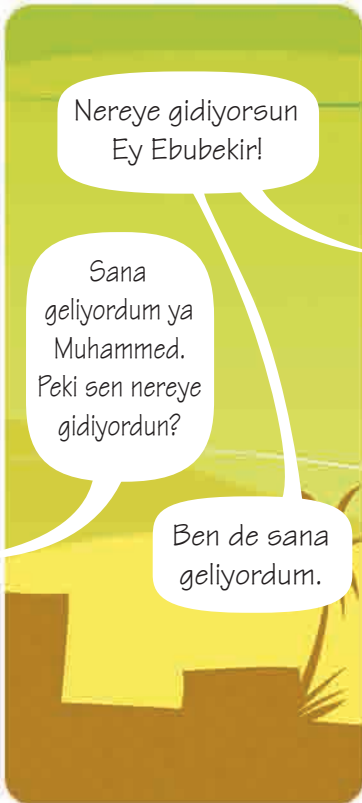
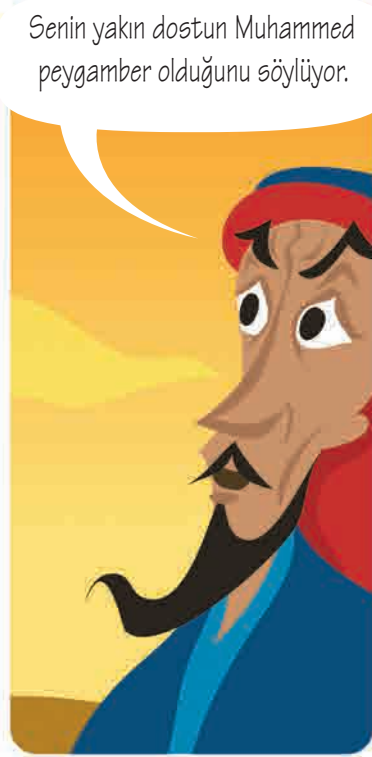

Bu teklif karşısında küçük Ali şaşırıldı. Düşünmek için süre istedi. Ertesi sabah erkenden Efendimizin yanına gelerek iman ettiğini söyledi.

Yemin ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Yine yemin ederim ki Muhammed O'nun kulu ve elçisidir.

O günlerde on yaşlarında bir çocuk olan Ali'nin iman etmesi Peygamber Efendimizi fazlasıyla sevindirdi. Artık üç kişi olmuşlardı. Efendiler Efendisi, sevgili eşi ve amcasının oğlu.

Hazreti Ebubekir yıllar önce gördüğü rüyayı hatırladı. O gece rüyasında...

AY MEKKE'YE İNDİ.

MEKKE'YE
İNEN AYDAN
HER EVE
BİR PARÇA GİTTİ.

SONRA
PARÇALAR
HÂLINDEKİ
AY TOPLANDI.

TEK BİR AY
HÂLINE
GELENEREK
KENDİ EVİNDE
TOPLANDI.

Bu rüyamı da Rahip Bahira'ya yorumlatmıştım. Bahira da bana "Allah rüyayı doğru çıkarırsa senin kavminden bir peygamber gelecek. Sen de sağlığında O'na çok yardım edeceksin. O, vefat edince de O'nun halifesi olacaksın." demişti. Ama ben bu rüyayı kimseye anlatmadım ki. Dostum Muhammed nereden biliyor?

Eşhedü en lâ ilâhe illallah
ve eşhedü enne Muhammeden
abduhu ve resûlühü.

Hazreti Ebubekir dördüncü Müslümandı. O'nun Müslüman olduğunu çok geçmeden müşrikler öğrendiler.

Duydunuz mu?
Ebubekir Müslüman
olmuş!

Demek
Muhammed O'nu
da büyüledi.

Artık Muhammed'i
öldürmenin zamanı geldi.

Evet, O'nu
öldürmeliyiz!

Muhammed'i
öldürelim!

ARADAN ÇİLELİ ÜÇ YIL GEÇMİŞTİ.

Muhammed'e inananlar her geçen gün artıyor. Öldürmeden O'ndan kurtulamayız. O'nu kim öldürecek?

Ben! Bu işi ben yaparım. Yeni bir din getirmek, putlarımız hakkında ileri geri konuşmak neymiş ben O'na gösteririm.

Gerçekten de içimizde bu işi yapabilecek tek kişi sensin, ey Ömer!

Muhammed'in sonu geldi. Ömer O'nun hakkından gelecek.

Ey Ömer, bu sert adımlarla nereye gidiyorsun?

Sen O'ndan önce kendi kız kardeşini yola getirsen iyi olur. Duyduğuma göre, kardeşin Fatıma ve kocası da O'na inananlardanmış.

Yeni bir din getirdiğini söyleyen şu Muhammed'i öldürmeye. Üstelik putlarımıza da dil uzatıyormuş. Onlar hiçbir fayda vermez diyor.

Doğru mu söylüyorsun be adam? Eğer bu söylediklerin doğru değilse bil ki seni öldürürüm.

Ömer kardeşinin yanına giderse biraz zaman kazanırım.

Bu durumu Peygamberimize haber vermeliyim.

Bu sırada Ömer'in kız kardeşi, eniştesi ve Hazreti Habbab evde Kur'an'dan ayetler okuyordu.

KÜT

Beni O'na götürürür müsün,
ey Habbab?

Elbette.

Güle güle ya Ömer!

Ömer'in kalbini
yumuşatan Rabbimize
şükürler olsun.

Ey kardeşim. Allah
Resûlüne müjdeleyin. Ömer
iman etmeye geldi.

Eşhedü en lâ ilâhe illallah
ve eşhedü enne Muhammeden
abduhu ve resûlühü.

Hazreti Ömer'in iman
etmesiyle Müslü-
manların sayısı kırkı
bulmuştu. Daha son-
ra Efendimiz ve bütün
Müslümanlar toplu
hâlde Kâbe'ye gidip
tavaf yaptılar. İslâ-
miyet artık gizli değil,
açıktan anlatılmaya
başlandı.

Duydunuz mu, Ömer
de Muhammed'in dinine
girmiş.

Ne? Ne diyorsun sen?

Her geçen gün
sayıları artıyor.

Mekke'yi onlara
Cehennem'e
gevirelim.

Bu işi sadece
Muhammed'i öldürerek
çözemeyiz artık.

Müşrikler, nerede bir Müslüman görseler hakaret ediyorlar, taş atıyorlar, çok işkence ediyorlardı.

Müslümanlar için Mekke'de yaşamak zorlaşıyordu. Müşrikler işkencenin şiddetini her geçen gün artırıyorlardı. Bu işkenceyi yapanlar da annesi, babası veya yakın akrabalarıydı. Tek suçları Müslüman olmaktı. İşkenceler dayanılmaz hâle gelince Allah Resûlü bir grup Müslüman'a Habeşistan'a göç için izin verdi.

Hoşça kal ey güzel Kâbe, Hoşça kal Ey Allah'ın Resûlü. Hoşça kalın kardeşlerim!

Mekke'den göçenleri gemiye varmadan yakalamalıyız.

Olamaz, onları kaçırdık.

Habeşistan'a gidenler çok rahatlamış!

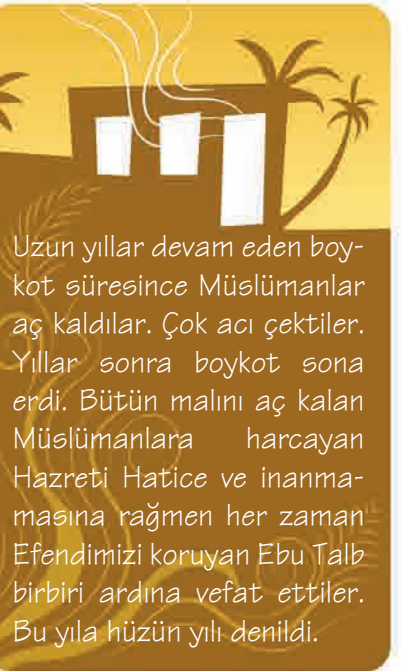
Oraya elçi gönderip kralın onlara karşı tedbir almasını isteyelim.

Geride kalanlara mal satmayalım.

Onlardan kız olmayalım. Onlara kız vermeyelim.

Bu günden sonra Muhammed'e inananlara boykot uygulanacak.

Uzun yıllar devam eden boykot süresince Müslümanlar aç kaldılar. Çok acı çektiler. Yıllar sonra boykot sona erdi. Bütün malını aç kalan Müslümanlara harcayan Hazreti Hatice ve inanmamasına rağmen her zaman Efendimizi koruyan Ebu Talb birbiri ardına vefat ettiler. Bu yıla hüznün yılı denildi.

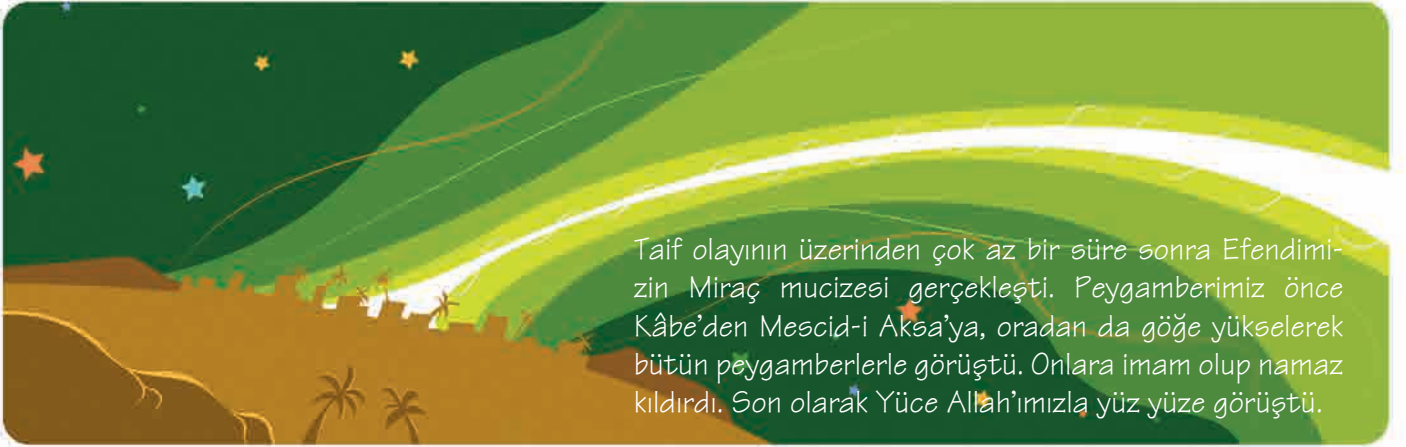
Mekke'de dinleyen kişi kalmayınca Efendimiz, Taife gitmeye karar verdi. Kendini dinleyip iman edecek birini bulmayı umuyordu. Evlatlığı Zeyd ile birlikte yola çıktılar.

Taifliler de tıpkı Mekkeliler gibi acımasızdı. Efendimizi dinlemedikleri gibi attıkları taşlarla mübarek vücudunu yaraladılar. Taif'in çıkışına kadar Efendimizi ve Hazreti Zeyd'i kovaladılar.

Ey Muhammed! Allah'ın sana selâmı var, üzülme. Yanımdaki bu melek dağlar meleğidir. Sana yapılanların tamamını Allah gördü. Eğer istersen dağlar meleği şu büyük dağı alıp Taif'in üzerine kapatacak. Böylece orada canlı kimse kalmayacak.

Ey güzel Mekke. Mecbur kalmasak senden ayrılır mıydım?

Biz gidiyoruz ama Allah Resûlü, Ebubekir ve Ali Mekke'de kaldı. Rabbim onlara yardım et.

Hoşça kal, canım Kâbe'm!

Duydun mu Ebu Leheb? Bütün Müslümanlar Mekke'yi terk etmiş. Geride sadece Muhammed ve Ebubekir kalmış.

Ne diyorsun sen! Çabuk Mekkelileri toplantıya çağır.

Ebu Cehil'in Muhammed ile ilgili yeni planları var herhâlde.

Bu toplantıya benim de katılmam lazım.

Sen de kimsin?

Ben Mekke'ye yakın bir kabilenin reisiyim. Ben de gelip fikirlerimi söylemek istedim.

Şimdi bu yeni dine inananlar Medine'de kendilerine bir sürü taraftar toplayabilirler. Onlardan hiç birinin Medine'ye ulaşmaması lâzım.

Öyle diyorsun ama hepsi Medine'ye varmış bile. Burada sadece Muhammed'le arkadaşı Ebubekir kalmış.

O zaman biz de o ikisinin Mekke'den ayrılmasına engel oluruz.

Engel olup ne yapacağız?

Onları hapse atarız. Ölene kadar hapse kalırlar.

Sanki arkadaşları O'nu hapse bırakırlar. Gerekirse gelip bizimle O'nu kurtarmak için savaşsınlar bile. Benim bundan daha güzel bir fikrim var.

Söyle bakalım, Ebu Cehil neymiş bu fikir?

Muhammed'i öldürmek! Böylece O da, davası da bitmiş olur. O ölünce yandaşları da başsız kalacağından hepsi dağılmak zorunda kalır.

Doğru söyledin. Bunu ben bile düşünemezdim.

Bu adam şeytan olmalı.

Şimdi beni iyi dinleyin! Muhammed'i birlikte öldüreceğiz. Her kabile silahlı adam hazırlasın. O'nu öldürme şerefini paylaşmalıyız... Unutmayın bu gece!

Müşriklerin planlarını Yüce Allah Efendimize bildirdi. Efendimiz, o gece kendi yatağına daha on dört yaşlarında olan Hazreti Ali'yi yatırdı. Emanetleri gösterecek sahiplerine vermesini istedi. Silahlarını kuşanmış kırk sevimsiz kişi Efendimizin evini sardılar.

Daha ne bekliyoruz, Ebu Cehil.

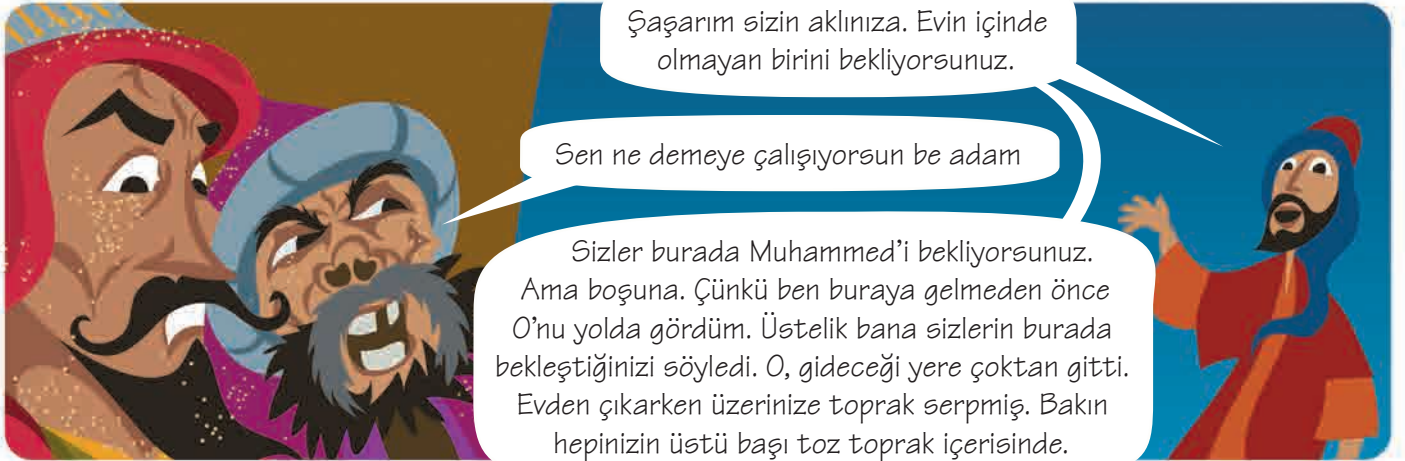
Sabırsızlanma, elimizden kaçamaz!

YA SİN, VEL KUR'ÂN'İL HÂKİM

İNNEKE LEMİNEL MÜRSELİN ...

Şaşarım sizin aklınıza. Evin içinde olmayan birini bekliyorsunuz.

Sen ne demeye çalışıyorsun be adam

Sizler burada Muhammed'i bekliyorsunuz. Ama boşuna. Çünkü ben buraya gelmeden önce O'nu yolda gördüm. Üstelik bana sizlerin burada beklediğinizi söyledi. O, gideceği yere çoktan gitti. Evden çıkarken üzerinize toprak serpmiş. Bakın hepinizin üstü başı toz toprak içerisinde.

Yalan söylüyorsun, yalan! Hepimiz burada olduğu hâlde evden çıkmış olamaz. Kırın kapıyı!

KÜT

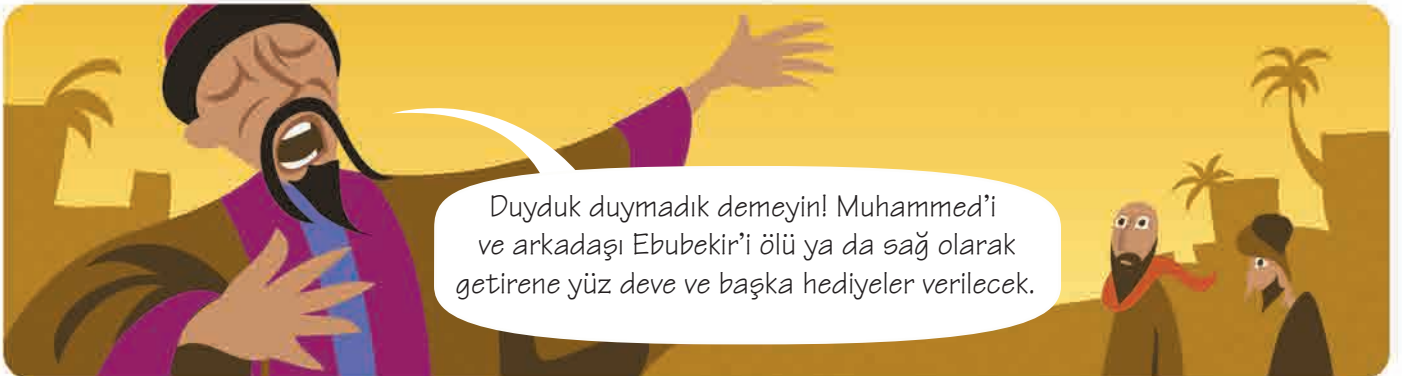

SALDIRIN!

İşte yatak! Bu yatakta yatan da Muhammed'in ta kendisi. Haydi saldırın!

Durun vurmayın. Bu Ali!

Daha fazla uzaklaşmadan onları yakalayalım.

Sevgililer Sevgilisi Peygamber Efendimiz ve arkadaşı Sevr Mağarası'nda üç gün beklediler. Bu üç günde müşrikler aramadık yer bırakmadılar. Üçüncü gün sabahın erken vaktinde Hazreti Ebubekir'in kölesi onlara iki tane deve getirdi. Bu develerle birlikte Medine'de son bulacak olan yolculuk başlamış oldu.

Sonunda izlerini buldum. Artık zenginim!

Evet, evet. Hemen şu kayalığın arkasındalar!

Allah'ım! Allah Resûlünü koru!

Korkma ey Ebubekir! Allah bizimle beraberdir

AAAAHH

Ne oldu bu ata. Birden kuma gömüldü. Sanki Muhammed bakınca oldu.

Allah Resûlü hiçbirinizi kırmaz. O'nu devesi nerede durursa Resûlûllah o evde misafir olacak.

Allah Resûlü Eyyup el Ensari'nin evinde 7 ay kaldı. Bu süre içerisinde bu kutlu ev birçok mucizeye şahit oldu.

Bu tabaktaki yemek inşaallah Resûlûllaha yeter.

Allah Resûlü otuz kişiyi yemek için çağırıyor.

Bir kap yemek otuz kişiye nasıl yeter!

Allah Resûlü altmış kişinin daha gelmesini istiyor.

Allah Resûlü yetmiş kişinin daha gelmesini istiyor.

Bu apaçık bir mucizeydi. Bir kap yemekle yüz altmış kişi doymuştu.

Ey Muhacirler, ey Ensar! Allah Resûlü misafirlerimizi topluca ağırlamak ve ibadet yapmak için bir mescit yapmamızı istiyor.

Sonunda toplanacağımız bir yerimiz olacak.

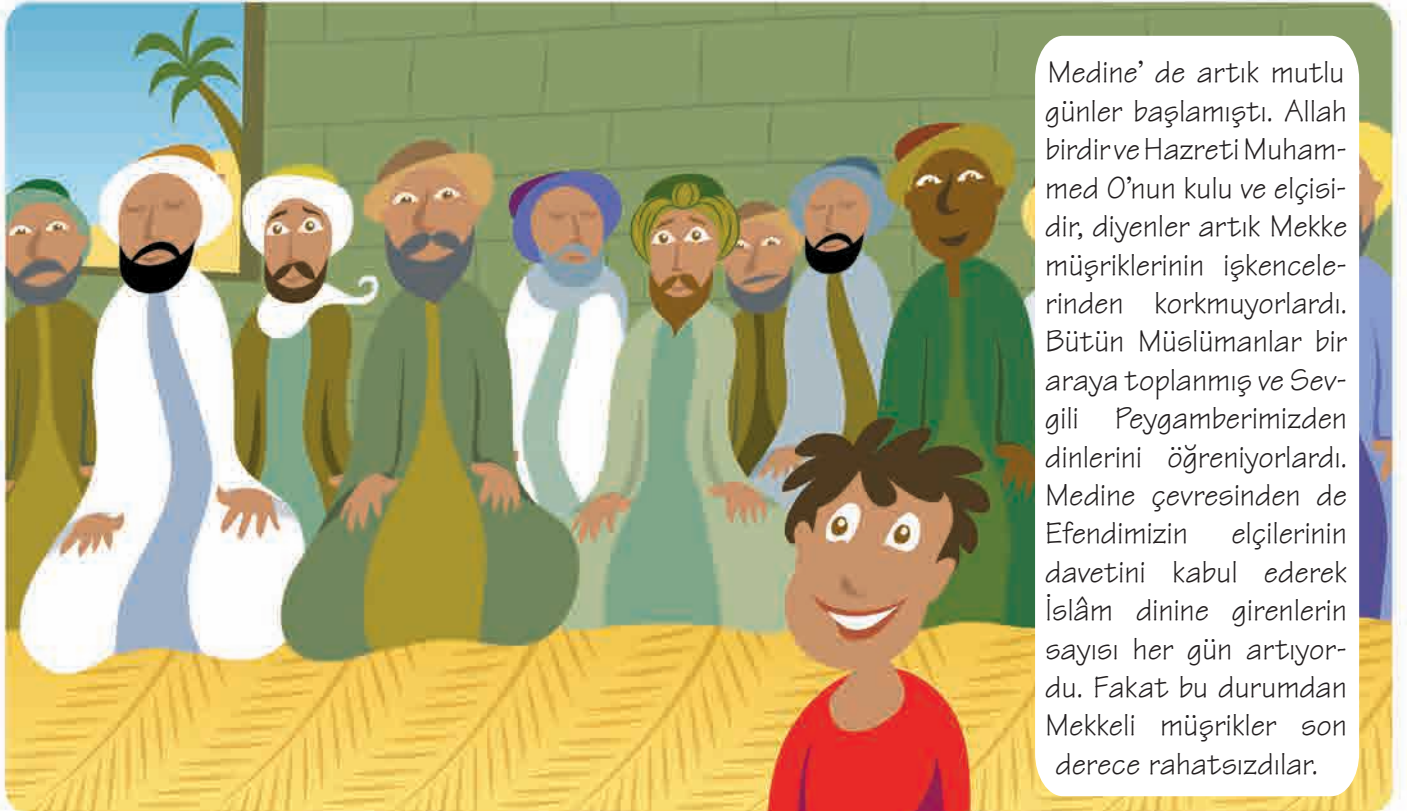
DAHA SONRA SAHABİLER YENİ BİR MIHRAP YAPTILAR.

Ey kardeşim, Efendimizin hutbe okurken dayandığı kütüğü nereye götürüyorsun?

Yeni bir mihrap yaptık, onun altına koyacağım.

Siz oturun ya Resûlûllah! Biz çalışırız.

Çalışmak ibadettir. Beni bu sevaplı işten alıkoymayın!

Ey Mekkeliler,
Muhammed Medine'de her
geçen gün güçleniyor. Buna
bir tedbir almalıyız.

Ordu hazırlayıp onlara
savaş açalım.

Ben
malımdan
vermem.

Ben de!

Ben de!

Aramızda
para toplayarak
ordunun ihtiyaçlarını
karşılalım.

Benim bir fikrim var. Medine'ye
göçen Müslümanların mallarını
yağmalayıp Şam'da satalım.

Parasıyla da silah alıp
ordunun ihtiyaçlarını
karşılarsınız.

Size ait olmayan
malları nereye
götürüyorsunuz?

Çekil aradan,
sen karışma!

Bunlar Medine'ye
göçen Müslümanların
malları olmalı.

Duyduklarımız
doğruymuş demek!

Ey Allah'ın Elçisi.
Müşrikler bizimle savaşa
hazırlanıyorlar. Mekke'deki
bütün mallarımızı
yağmalamışlar. Onları satıp
silah alacaklarmış?

Ey Müslümanlar!
Allah'ın Elçisi
toplanmamızı istiyor!

Toplantıdan çıkan karar bu kerva-
nı takip etmektir. Bedir denen yerde
kervanın karşılanması uygun bulun-
du. Bu şekilde zaten Müslümanlara
ait olan mallar geri alınacaktı.

Ey Ebu Sufyan!
Muhammed ordusuyla bizi
takip ediyor.

Sen Mekke'ye git. Ebu Cehil'e
Muhammed'in ordusuyla bizi
takip ettiğini söyle.

Ey Ebu Cehil! Muhammed
Bedir'de yolumuzu kesti. Ebu
Sufyan yardım istiyor.

Bulabildiğimiz kadar çok
savaşçı bulup, Ebu Sufyan'ın
yardımına gidelim.

Putlarımızı da
yanımıza alalım.

Yaşasın Hubel!

Bakalım yedi yüz elli
donanımlı askere karşı,
Muhammed üçyüz kişiyle
mücadele edebilecek mi?

Ey Ebu Cehil,
Muhammed izimizi
kaybetti. Artık
savaşmamıza gerek
kalmadı.

Ebu Süfyan!
Böyle bir orduya
sahipken Muhammed
ve arkadaşlarını
öldürmeden gitmem.

Okçular
hazır olun!

Atış serbest!

THAK

THAK

THAK

THAK

Cıvıvıvı

Cıvıvıvı

Cıvıvıvı

Savaş başladıktan sonra
binlerce melek Müslümanların
yardımına koştu.

Üç yüz kişi bir anda nasıl
binlerce kişiye döndü?

ALLAH ERBER

HUBEL ADINA SALDIRIN!

ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH

Ebu Cehil! Daha fazla kayıp vermeden çekilelim.

Ebu Cehil öldü!

Mekkeliler, hemen çekiliyoruz!

Savaşın sonunda Müslümanlardan on dört şehit vardı. Müşriklerden ise yetmiş kişi öldü. Bir o kadar da esir vardı. Müşrikler için bu savaş tam bir bozgun olmuştu.

Ey Mekkeliler! Sizler bizim misafirlerimizsiniz.

Şu Müslümanlar ne ilginç insanlar. Azıcık ekmeklerini bile bizimle paylaşıyorlar.

Ey esirler! Allah Resûlü on Müslümana okuma yazma öğretme karşılığında hepinizin serbest kalacağını söyledi.

Müslümanlar biz esirlere nasıl davranacak acaba?

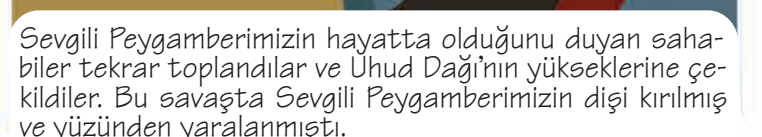
Biz olsak onlara işkence yapar aç bırakırdık.

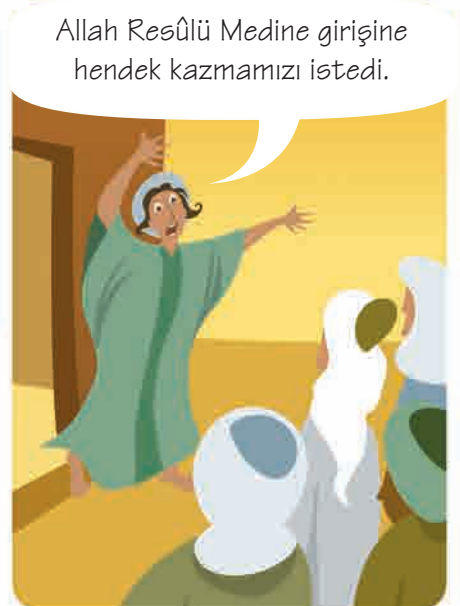

Bu savaşın ardından Müslümanlar biraz daha rahatladı. Sevgili Peygamberimizin dünyanın dört bir yanında gönderdiği elçiler, yüce dinimizi anlattılar. Böylece Müslümanların sayısı artmış oldu. Fakat bu durum müşrikleri endişeye düşürüyordu.

Düşmanlar gelmeden hazırlık yapıldı ve şehrin etrafına geceli gündüzlü çalışarak altı günde derin ve geniş bir hendek kazıldı. Böylece bu savaşın adı Hendek Savaşı oldu.

İşte Medine! Kadın - erkek, yaşlı-çocuk kimseyi sağ bırakmayın. Her tarafı yakıp yıkın!

DURUN!
BU HENDER DE NEREDEN ÇIKTI?

Sizler!
Çabuk, dar bölümlerden atlayın.

ihiiiiihiihi

ihiiiiihiihi

AAAAHHH

ciannnn

ciannnn

ciannnn

THAK

Bir aydır buradayız.
Bu şekilde karşıya
geçmek mümkün değil.

Yiyecek ve suyumuz
kalmadı. Bize yardım
et, Allah'ım!

Savaş henüz
bitmedi. Yarın develeri ve
atları öldürerek hendeği
dolduracağız. Karşıya
öyle geçeceğiz..

Müjdelere olsun kardeşlerim.
Cebrail, Allah Resûlüne müşriklerin
yarın çekileceklerini haber verdi.

Bu uzaktaki şey de ne?

Büyük bir fırtına geliyor!

Bu fırtına da
nereden çıktı.

Her şeyimiz uçuyor.

MERHEVE DÖNÜYORUZ

AAAAHH

ALLAHÜ EKBER

Peygamberimiz müjdeledi. Bundan sonra müşrikler üzerimize gelmeyecekler. Biz onların üzerine gideceğiz.

Artık Müslümanları yenmemiz çok zor.

Ya onlar saldırırsa?

En iyisi barış teklif edelim. Bu şekilde bizden intikam almalarını önleriz.

Müşriklerin isteği üzerine her zaman barıştan yana olan Sevgili Peygamberimiz barış teklifini kabul etti. Hudeybiye Anlaşması imzalandı. Bu anlaşma gereğince on yıl boyunca savaş yapılmayacak! Müslümanlar da Mekke'ye gitmeyecekti. Bu barış döneminde de Allah Resûlü birçok şehre ve ülkeye elçiler göndererek beklenen son peygamber olduğunu duyurdu. Müslümanlar çok mutluydular. Şevkle güzel dinimizi anlatıyorlardı.

Allah Resûlü buyurdu ki...

Yüce Allah Kur'ân'ı Kerim'de ...

Ey Allah'ın Resûlü. Müşrikler anlaşmayı bozdular. Müslüman bir kabileye saldırıp yirmiden fazla kardeşimizi şehit etmişler.

Artık onların üzerine gitmenin zamanı gelmedi mi Ey Allah'ın Resûlü?

Allah Resûlü buyurdu: Hazırlanın! Sefere çıkıyoruz.

ALLAHÜ EKBER

LEBBEYK. ALLAHÜMME LEBBEYK.
LEBBEYK LÂ ŞERİKE LEKE LEBBEYK.
İNNEL HAMDE VE'N NİMETE LEKE VEL MÜLK LA ŞERİKE LÂ İLÂH İLLÂ HÜ.

Ahhh! Mekke!
Güzel şehir!

Mekke'yi görmeyeli
on yıl oldu.

Bu gece
buradayız.
Herkes meşale
yaksın.

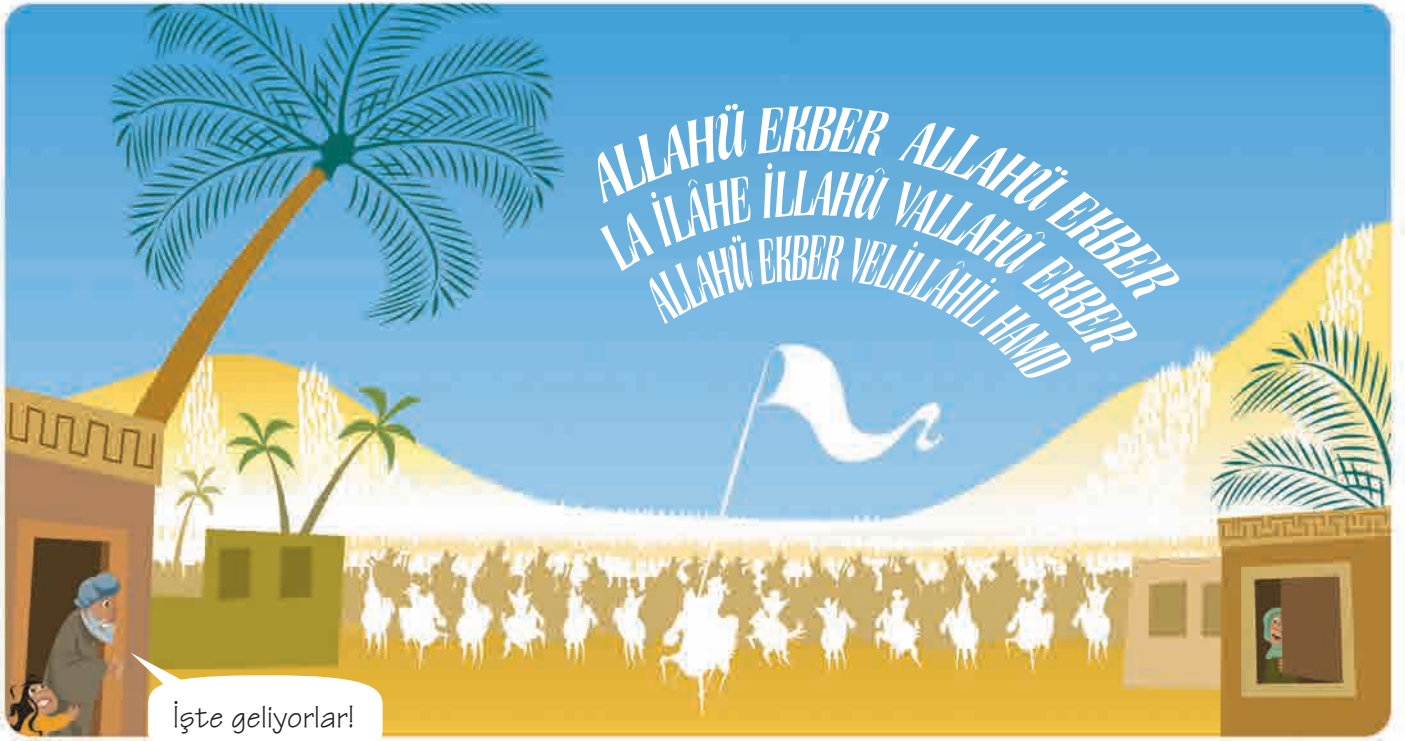

Şu meşalelerin
çokluğuna bak.

Sence sayıları kaçtır?

Belki on bin, belki de yüz bin.

Allah Resûlü Mekke'nin fethinden ve Kâbe'nin putlardan temizlenmesinden sonra tekrar Medine'ye döndü. O'nun gönderdiği sahabeler vesilesiyle İslâmiyet Arap Yarımadası ve bütün dünyada hızla yayıldı. Bir kişiyle başlayan bir dine çok kısa sürede yüz bini aşkın insan girmişti.

Ey Müslümanlar! Allah Resûlü hacca gidecek tüm Müslümanların Medine'de toplanmasını istiyor.

*LEBBEYK. ALLAHÜMME LEBBEYK.
LEBBEYK LÂ ŞERÎKE LEKE LEBBEYK.*

*İNNE'L HAMDE VE'N NİMETE
LEKE VEL MÜLK LÂ ŞERÎKE LEK.*

Sevgili Peygamberimiz hac yolunda bir Cuma günü Müslümanlara nasihatlarını içeren bir hutbe okudu. Bu Biricik Peygamberimizin son hutbesi olduğundan “Veda Hutbesi” diye adlandırıldı.

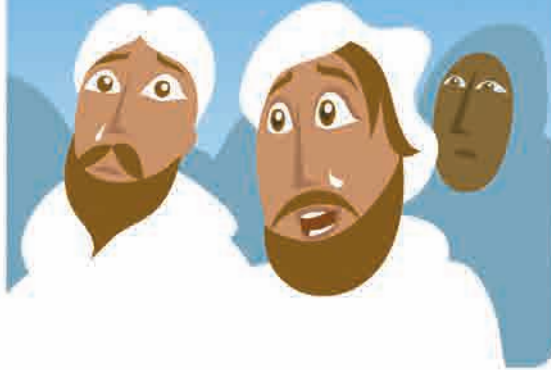
**ŞÜKÜRLER OLSUN RABBİMİZE!
BÜTÜN KÖTÜLÜKLERDEN O'NA SİĞİNİRİZ.
O'NDAN BAŞKA İLAH YOKTUR.
O BİR'DİR! EŞİ VE BENZERİ YOKTUR!**

**EY İNSANLAR!
SÖZLERİMİ İYİ DİNLEYİN!
BELKİ BU GÜNDEN SONRA
BİR DAHA SİZİNLE
BULUŞACAĞIMI BİLEMİYORUM.**

**BU GÜNE
BU KUTLU AYA
BU KUTLU BELDEYE
SAYGI GÖSTERDİĞİNİZ GİBİ
BİRBİRİNİZİN HAKLARINA DA
SAYGI GÖSTERİNİZ!**

**BENDEN SONRA
SAKIN BİRBİRİNİZE DÜŞMEYİN!
BİRBİRİNİZE HAKSIZLIK ETMİYİN!**

**EY İNSANLAR!
İSLAMİYETTEN ÖNCEKİ BÜTÜN
GELENEKLERİ KALDIRDIM**

**HAKSIZ YERE BİRBİRİNİZİN
KANINI DÖRMİYİN.
KİN TUTMAYIN.
KAN DAVASI GÜTMİYİN!**

**KADINLARA,
ÇOCUKLARA,
DÜŞKÜNLERE,
FAKİRLERE
YARDIM EDİN!**

*KÖLELERE
İYİ DAVRANIN!
ONLARA YEDİĞİNİZDEN YEDİRİN,
GIYDİĞİNİZDEN GIYDIRIN!*

*RABBİNİZ BİRDİR.
ATANIZ HAZRETİ ADEM'DİR.
ARAP'IN ARAP OLMAYANA
ÜSTÜNLÜĞÜ YOKTUR.
ÜSTÜNLÜK ANCAK ALLAH'A
YAHINLAŞMAYLA OLUR.*

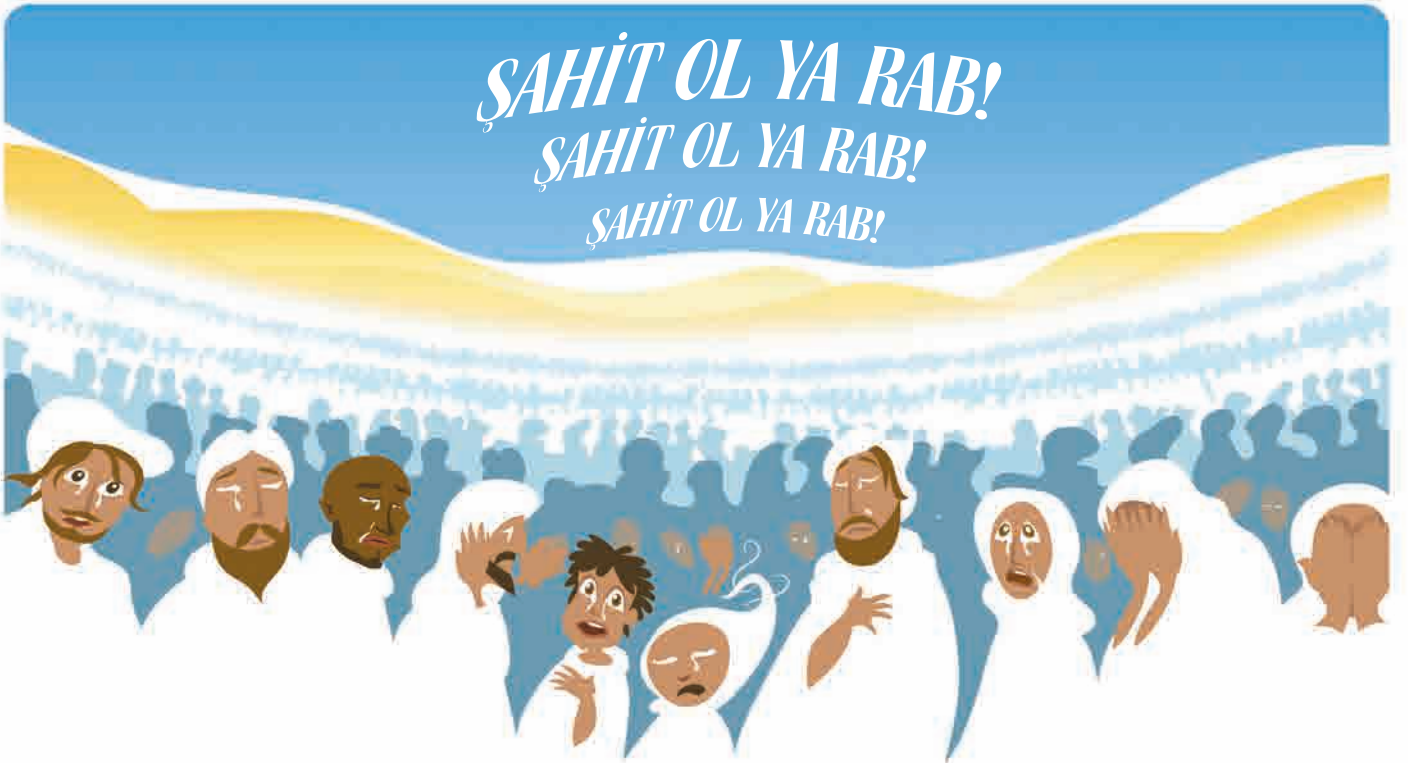
*EY İNSANLAR!
GÜNÜ GELDİĞİNDE RABBİMİZ
BENİ SİZDEN SORACAKTIR.
NE DİYECEKSİNİZ?*

*YÜCE DİNİMİZİ ANLATTIN!
KUTLU GÖREVİNİ YERİNE GETİRDİN!*

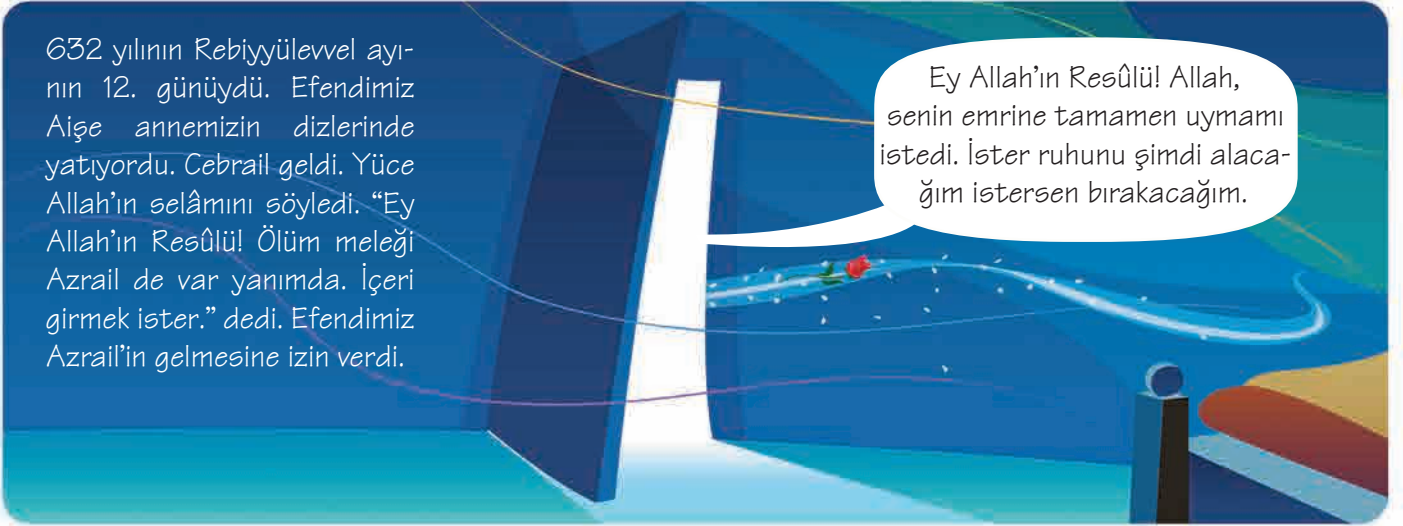

*ŞAHİT OL YA RAB!
ŞAHİT OL YA RAB!
ŞAHİT OL YA RAB!*

Sevgili Peygamberimiz bu hutbeden sonra Medine'ye döndü. Güzel dinimizi anlatmak için yine çok çaba sarfetti. Ama hastalanmıştı. Mübarek vücudu ateşler içersindeydi.

632 yılının Rebiyyülevvel ayının 12. günüydü. Efendimiz Aişe annemizin dizlerinde yatıyordu. Cebrail geldi. Yüce Allah'ın selâmını söyledi. "Ey Allah'ın Resûlü! Ölüm meleği Azrail de var yanımda. İçeri girmek ister." dedi. Efendimiz Azrail'in gelmesine izin verdi.

Ey Allah'ın Resûlü! Allah, senin emrine tamamen uymamı istedi. İster ruhunu şimdi alacağım istersen bırakacağım.

Ya Resûlüllah! Melekler âlemi seni bekliyor.

Ya Azrail! O zaman görevini yerine getir.

Bu Peygamber Efendimizin son sözleriydi. Bu kelimelerden sonra gözlerini tavana dikti. Ve o şekilde ruhunu teslim etti.

Lâ ilâhe illallah

Yüce Allah en çok sevdiği kulunu huzuruna aldı. Efendimizin vefatı sahabileri çok üzdü. Hiç kimse O'nun vefatına inanmak istemiyordu. Vefatından sonra getirdiği din, o kutlu sahabilerin çabasıyla bize kadar ulaştı.

